

Ottende Aargang.

Nº. 56.

Torsdag d. 20 Marts
1834.

A D B E D H A W N S P D O S T C E R.

Udgiven af A. P. Liunge.

Trykt i det Poppiske Officin.

Dette Blad forsendes, ifølge Kongelig allerhaadigst Tilladelse, med Posten, saavel i Danmark, som i Hertugdømmerne.

R e t s f a g.

Aar 1834, den 18de Marts blev i Publikums Hovesteret foretaget Sagen:

Den frie Presse

contra

Tage Algreen-Ussing

og

hans Fremstillinger i Bladet Dagen om Danmarks Trykkesfrithed.

Før Citanten modte Hr. Fuldmægtig Christensen, som fremlagde sit trykte Indlæg af Dags Dato. Indstyrnte modte personlig paa egne og den danske Trykkesfriheds Begne og begjært 8 Dages Anstand for at tage til Gjenmøle i Sagen. Netten bevilgede den begjært Anstand.

pro vera copia

Algreen-Ussing.

La giovane Italia.

Dagslitteraturen nævner nuomstunder saa ofte dette unge Fruentimmer, at følgende Meddeelse om hende af en Referent, der har opholdt sig i Italien og havt Lejlighed til at see og høre hende, vist ikke vil mishage Læserne.

Uden at være synlig for Enhver, sees hun af Friheden's Søndagsborn, under alle Stikkeler og overalt. Hendes antike Afsyn, der besidder mere Skønhed end Charak-

tererudtryk, er blegt som Tidsengelens — blegt som Skjenheden bor sig at være, blegt og sygeligt. — Vor Tid er saa bedrovelig og Menneskelivet vender sig saa aldeles bort fra Naturen, at Alt maa have et sygeligt, lidende Udseende for at interessere; den røde Kind er nutildags kun et Tegn paa Lungesot eller Bondeefnold. ogsaa la giovane Italia er syg og bedrovet, hendes Kinder ere marmorhvide, og Tilsfredshedens Smil smykker dem ikke, men det dunkle Dies insende Blitze skyde frem under det senkede Dieltag som glimrende Dolkestod og robe det indre Liv. — Fordi hendes Brodre hensmægte deres Ungdom i Bohmen og Ungarn, eller hjemme under fremmed Evangherskab; fordi hun selv, til Lon for sin Frihedskjærlighed, er blevet landsflygtig og forfulgt; fordi hendes Mødreear er blevet adspillet og henfæstet i Vægtskaalen af den europæiske Ligevægt — dersor, siger man, sorger hun.

Disharmonien i det Convenients-Wgteskab, Omstændighederne og hendes Paarorende nødte hende til at indgaae med en gammel udlevet Herre, der er tydsk og skinsig, har alt — skjont det, som bekjendt, hører til den gode Tone i Italien, at Konen trostes af en saakaldet Cavaliere servante eller cicisbeo — fort til saa beklagelige Uderligheder, at de ikke alene leve separerede fra Bord og Seng, men den unge Kone har endog maattet søge et Asyl indenfor Esserens Enemarker —, hvorved naturligvis hendes ægteskabelige Rettigheder ere in suspenso.

Den nyste Cronique scandaleuse veed at fortælle om, hvorledes hun i en vis polsk cavaliere servante's Selvfak skal have villet trænge ind i sin Gemals Bolig, men at denne, der ikke synes at have synnerlig Interesse for Ko-

hedder, er det blevet forbudet Simonisterne at holde flere Conferencer i London.

Simonisters ovenfor omtalte Costume er en kort blaa Kjole, omrent som en gammelhydte, uden eller med kort nedslaaet Krave, og hvide Pantalons, der ere forenede med en Undervest, der bedækker Brystet og gaaer op omkring Halsen. Om Lænderne bære de et bredt sort Læderbelte med Messingspænde, og paa Hovedet en lille rod Hue. — Simonisters Pave, Enfantin, skildres som en smuk stærk Mand, noget bruan af Ansigtssfarve. Han bærer et Christusskjeg som gaaer ned under Hagen, og en lille Henri IV. Intet udmærker ham fremfor de andre Simonister undtagen de Ord: „Le père“, som han bærer under Hassen paa sin Vest.

Nyheds-Post.

København den 20de Marts 1834. — Isolge de næste Efterretninger fra Rom var Thorvaldsen besjæltiget med Udførelsen af et nyt Basrelief: „Retserigheden.“ Peholdt havde fuldstendt et smukt Landskab af Egnen ved Ivan og Ruchlers sidste Arbeide var et hyperligt opsattet Portrait af vor unge reisende Landsmand, Digteren H. C. Andersen. — Sidste Juleaften vare, som sædvanligt, alle i Rom værende Danske, Norske og Svenske samlede til et Julegilde, til hvilket Andersen havde skrevet en Sang, efter hvilken Sjette Frederiks og Carl Johans Skaller med Enthusiasme blevne udbragte. Det fjerne Rom havde her gjenforenet Skandinavien. Gilden stod i Villa Borghese; et stort Laurbærtre med Oranger var Nordboernes Juletræ, og i Sydens dunkle gronne Skov og den sommervarme Aften dvalede Tanken vedorden. — Strax efter Tidendebringelsen af det romerske Carnaval reiste vores trende Landsmænd Herk, Beuthen og Andersen i Selskab sammen til Nea el.

I No. 54 af dette Blad er Fortepianospillerinden Ifr. Pedrin angivet at være Eleve af Dhrr. Musiklærere Frihling og Gøthe. Dette Angivende er Red. af den unge Kunstminderes Forstørre anmodet om at berigtige saaledes, at Ifr. Pedrin som Fortepianospillerinde alene er Eleve af Hr. Frihling, der har været hendes Lærer i en Tid af 10 Aar. Derimod har Hr. Gøthe i nogle Aar informeret hende i Sang. — Som bekjendt har Hr. Frihling, foruden Ifr. Pedrin, dannet flere ubemærkede Elever, blandt hvilke vi her kun ville nævne den for flere Aar siden afdøde, fortrinlige Fortepianospillerinde, Ifst. Gustave Bournonville, hvis ualmindelige Talent og Virtus sitte sikert endnu vil være i nange Musikynderes Grindring, isærdeleshed fra den af hende med et saa overordentligt Bisald givne Concert paa det Kongl. Theater.

— Altonas Overpræsident, Gey v. Blücher-Altona, har under 8de ds. bekjentgjort, at det Slesvig-Holsteen-Lauenborgske Cancellie nu har tilladt den offentlige Fremleggelse af Stadens Regnskaber, "da de Grunde, der i 1808 havde gjort det raadeligt, in criministisk at undlade deres Fremleggelse for Publikum, nu ikke længer ere forhaanden",

samt at Altonas Stadregnskab for 1833 vil, som en følge heraf, blive fremlagt paa Raadhuset, til Gjennemsyn for alle skattepligtige Indbaanere (der ogsaa gjerne maae medbringe Andre, som ere kndige i Regnskabsvæsenet) i en Tid af 14 Dage, idet mindste 2 Timer daglig; hvornæst de Bemærkninger, der af Indbaanerne maatte blive gjorte inden 14 Dage efter, modtages af Overpræsidenten, og tilligemed Regnskabet ville blive tilfillede Cancelliet. Lignende Foranstaltning vil finde Sted ihenseende til Altonas specielle Brandkasse-Regnskab. — Det er at vente, at dette Skridt til Offentlighed vil blive efterfulgt af flere, ogsaa i andre Grene af Forvaltningen, og at det fatale Hemmeligholdelses-System saaledes efterhaanden vil blive frataget.

— Meddirektør af det Slesvigiske Skuespillerelskab, Hr. C. Bornholdt, der i denne Tid opholder sig her i Staden, har, med Hensyn til den i dette Blad No. 54 med delte Efterretning, at nogle fortrinlige Medlemmer af det nævnte Selskab skulle være engagerede af det Beckeriske Selskab, anmodet Red. om at offentliggøre, at "dette ikke er tilfældet, og at overhovedet intet Medlem af det Slesvigiske Selskab har modtaget noget Engagement ved det Beckeriske." — Et Avertissement i Dags-Adresseavisen har Hr. B. derhos yttret den Formening, at opnævnte Meddelelse i "Københavnsposten" hidrørte fra et "af et ondskabsfuldt Menneks" udspredt falso Rygte, der havde til Formaal "at tilintetgjøre Hensigten af hans Mærverelse; men som kun er beregnet paa at skuffe den offentlige Menning." (?) Uben at kjende "Hensigten af Hr. Bornholts Mærverelse", troer man dog at burde berolige Hr. Meddirektøren ved den Forsikring, at de Par Linier, dette Blad har meddeelt om det formeentlige Engagement, vare aldeles uskyldige og ingenlunde hidrørte fra nogen Kilde, der kunde give fjerneste Formodning om Ondskab eller Billighed af den offentlige Menning, for hvilken sidste Hr. B. og hans Selskab indtil dette Dækkt vist have været aldeles ubekjendt."

— Om det ogsaa hos os fleersidigen omtalte 50aarige Jubilæum for Opdragels.sanstalten i Schneppenthal, den 7de dennes, læses nu udførlige Beretninger i de tydse Blad. Hertugen af Sachsen-Gotha havde ladel Instituts-Bygningen, Spise- og Balsalen meget smagfuldt decorere. Efter endt Gudstjeneste begav alle Tilstederende sig til Salzmanns og hans Hustrues Grav, ved hvilken der blev affjungen en til denne Hensigt digtet Sang paa den Melodie: "Wie sie so sanft ruhn" &c. Det festlige Diner talte 250 Gæster, blandt hvilke befandt sig Hertugen med begge sine Prinds og Fyrste af Reuß-Schleiz. I Pallat dæltoe desuden Hertuginden, hendes Broder, Prinds Alexander af Württemberg, saavel som Fyrsten og Fyrstinden af Leiningen. Hertugen overrakte ved Fyrsten Instituts Director, Hofsraad Salzmann, den sachsiske Hinsorden. — Institutet bestaaer for Tiden, foruden Direktoren, af 9 Lærere og 40 Elever. Totalantallet af de Elever som i de henrundne 50 Aar der ere dannede, er 512.

Tids-Anecdoter og Miscellanea. — De saakaldte Verftelses-Foreninger i Schweiz lave id. 26de, f. M. holdt en Forsamling i Bosingen, i hvilken de have bestillet